

uden Indtægter kan Staten jo ikke leve —, saa det har slet ikke ligget i mine Ord, i hvert Fald har det ikke været min Mening.

Af Ministerens Svar fik jeg det Indtryk, at man var uvidende om den Løn, Direktørerne har. Man tror, de har haft Tantième, men man ved det ikke rigtig. Jeg maa derfor gentage, hvad jeg sagde før, at naar man stiller det Krav til Arbejderne, at de enten skal have længere Arbejdstid eller mindre Løn, finder jeg, det vilde have været ganske naturligt, om man havde undersøgt, hvad Direktørerne har i Gage, om de har 15 000, 20 000, 25 000 eller 30 000 Kr., medens Arbejderne skal nøjes med 2—3 000 Kr. Det er dog rart at vide Besked herom. Og naar man fremsætter Lovforslag om, at Arbejderne skal gaa ind paa en Reduktion, var det saa ikke lige saa naturligt, om man sagde til Arbejdsgiverne: Hvis I har Tantième, maa I afse noget af den? I skal lade os vide, hvad I har i Løn, og synes vi, det er for meget, maa I gaa ind paa at afse en Del af disse Lønninger. Det er i hvert Fald ikke Arbejderne, der har Raad til at køre i Selvejerbiler og have en 2—3 Stykker af den Slags, eller som har Raad til at bo herinde i København, hvor der er Bolignød, og saa hele Vinteren have tomme Lejligheder staaende ude paa Landet. Det er ikke Arbejderne, det maa være andre, der har det saaledes, at de kan tillade sig slikt. Derfor synes jeg, at naar man vil slaa ned, er der mere Grund til at slaa ned paa dem, der har det meget, ikke paa dem, der har meget mindre.

Saa siger den højtærede Minister, at jeg har udtalt, at Arbejderne aldrig gaar ind paa disse Betingelser, men, føjer Ministeren til, saadant har man hørt før, og man har ogsaa set, at Folk, naar de har faaet tænkt sig lidt om og faaet sovet paa det, er kommet paa andre Tanker. Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at med Hensyn til dette Spørgsmaal, som er sat i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, faar Ministeren aldrig Lejlighed til at glæde sig over, at vi skulde have taget en anden Beslutning. Vi har sendt Skrivelsen fra de samvirkende Fagforbund til Regeringen og til Rigsdagen for at gøre dem bekendt med, hvorledes de samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg ser paa denne Sag, saa at der har været Tid til, naar man kender Arbejdernes Stilling, at tage denne Bestemmelse ud. Saa kunde man, hvis man vilde, have lavet sin Lov for de tre Maaneder, og efter de tre Maa-

neders Forløb kunde man have taget en mindre Toldsats. Men til Trods for, at man fik Besked i rette Tid, har man villet trodse de samvirkende Fagforbund og trodse Arbejdernes Ønsker, man har villet trodse de Tanker, der er nedlagt i dette Lovforslag, igennem. Hvad Hensigten er dermed, ved jeg ikke, men naar man i Forvejen fra Arbejdernes Side faar Besked om, at noget saadant kan de ikke gaa ind paa, tror jeg, det havde været klogt, om Regeringen havde taget Hensyn dertil og havde taget den Bestemmelse ud. Det er muligt, at den højtærede Minister efter dette, naar Tid og Lejlighed gives, vil søge at finde Arbejderne paa anden Maade. Vi har været udsat for det før, og der ligger jo Antydninger i Lovforslaget om, at de Arbejdere, der ikke vil være artige — naturligvis, hvis Lovforslaget gennemføres —, skal straffes. Men saa maa vi tage det med, vi smaa i Samfundet er ikke forvænt, og vi har — det har vi mærket i lang Tid — i hvert Fald ikke meget andet at stole paa end os selv; Arbejderne vil ogsaa lære at forstaa, at de kun har sig selv at stole paa, og de vil i de kommende Tider nok erindre de Anslag, der ved forskellige Lejligheder er sket imod dem.

Indenrigsministeren (Kragh): De højtidelige Bemærkninger, som det ærede 12te landstingsvalgte Medlem (Carl F. Madssen) sluttede med, skal jeg lade ligge. Enhver i dette Land vil vide at værdsætte en Bemærkning fra en socialdemokratisk Fører om, at de smaa i vort Samfund ikke har andet at stole paa end sig selv. Jeg skal vende mig til de Spørgsmaal af mere real Karakter, som det ærede Medlem har stillet. Det ærede Medlem spurgte mig: Hvem har krævet Importreguleringen hævet? Ja, den er der ingen, som har krævet hævet, og det er aldrig blevet paa-staaet fra nogen Side, at saadanne Krav skulde være rejst. Men det, som gør, at man ikke kan gaa til en Forlængelse af denne Lov, er, at den vil medføre Konsekvenser forskellige Steder, hvor vi har fundet et Afsætningsmarked for vore Produkter. Der er en nærliggende Fare for, at den vil medføre Konsekvenser, som vil betyde et Minus for vort Erhvervsliv, der langt, langt overstiger det Plus, der er givet ved en Lovgivning af det Omfang, her er Tale om. (*Martin Olsen: Hvorfra?*). Det gælder en Række Stater: Checkoslovakiet, Tyskland, England, som overfor Regeringen har protesteret mod en Lovgivning